

cessario postuletur, ut viri docti catholici in suis cum scriptis
nibus tunc disputationibus limites modestiae ac leges caritatis
christianae sollicite servent, cum systemata examinant aut im-
pugnant ab Apostolica Sede neutiquam damnata, quaeque in
conspictu ipsius Pontificis retinentur atque usurpantur. Quam
quidem in rem mentis oculis obversari oporteret, quae Bene-
dictus XIV ipsis librorum censoribus praescripsit in celebri
Constitutione, ubi inter cetera sapientissime statuta haec habet:
“Ecclesiae sanctae dogmata et communem Catholicorum doc-
trinam quae Conciliorum generalium decretis, Romanorum
Pontificum constitutionibus et orthodoxorum Patrum atque
Doctorum consensu continetur, unice prae oculi habeant, hoc
de cætero cogitantes, non paucas esse opiniones, quae uni scholæ,
instituto aut nationi certo certiores videntur, et nihilominus sine ullo
fidei aut religionis detimento ab aliis catholicis viris reiiciuntur,
atque impugnantur, oppositaque defenduntur, sciente ac permis-
tente Apostolica Sede, quae unquamque huiusmodi opinionem in
suo probabilitatis gradu relinquit.

His, quæ voluntate ac iussu Sanctissimi Patris tota epistola
percepisti, anxiis interrogationibus eruditii viri, qui eas proposuit
et aliorum quoque dubiis plene satisfactum, ac præsertim illud
effectum esse confido, ut disceptationes non apud vos quidem,
uti dixi, sed inter alios quosdam subortæ iustis finibus coercentur,
nec quis amplius Pontificiis actis abutatur, nominatim vero
litteris a Sanctitate Sua ad Doctorem Travaglini conscriptis,
quibus, ceu liquet, contra mentem et consilium scribentis per-
peram quidam usi sunt.

Pontificio demum perfunctus mandato, hanc ego datam
opportunitatem libenter amplector ut sinceram existimationem
meam denuo tibi profitear qua sum ex animo.

Tui, Illustrissime ac Reverendissime Domine,

Addictissimus famulus

Wладимир Чаки

S. Congregationis Negotiis Ecclesiasticis
Extraordinariis præpositæ **SECRETARIUS**.

Romæ, die 5 Junii 1877.